

Bože słowo za nas

Bóh njeje swojeho Syna přelutował, ale je jeho za nas wšitkich podał – kak njedyrbjał nam z nim wšitko darić?

(Rom. 8,32)

Znajach stareho muža, kotremuž bě před lětami žona zemrěła. Pozdžišo su džěći džěła dla daloko přeč ćahnyli. W jeho wokolinje bydlichu wosebje młodži ludžo, kotřiž mějachu mało zajima za stareho muža. Wšak mějachu tež sami problemow dosć. Potom swjećeše naš muž swoje 90. narodniny. Bě to runje njedželu, a wón so nadžiješe, zo džěći jeho wopytaja. Čakaše podarmo. Dokelž njemějach na tutym dnju chwile, wopytach jeho na druhi džěń. Muž mi přeradzi, zo džěći njeběchu přijěli a zo nětko znajmjeńša kartku wot nich wočakuje. Čuješe so cyle wosamoćeny.

Hdy by wón znajmjeńša přecela mě! Ale přecela sej njemóžeš kupić – jeho dyrbiš sebi pytać. A štož je tajkeho přecela namakał, njeje wjac samotny. Na tajkeho přecela móžu so spušeć, tež hdyž družu so wote mnje wotwobroća. Wězo přecel přeco samsneho měnjenja njeje

kaž ja. A wón mi tež druhdy něšto praji, štož so mi njelubi. Ale praji to jako přecel a njezasudži mje.

Japoštoł Pawoł wopisuje počahi mjez Bohom a nami na podobne wašnje. Bóh je k nam kaž dobry přecel, kotryž k nam steji. Tute přecelstwo ma kruty zakład, byrnjež je wot našeho boka husto myleny. Mamy so tola za knjezow swěta, a to ma zle scěhi za sobučłowjekow a za wšitke stworjenja. Bóh by dosć přičiny měł, nas chłostać. Ale Bóh nas njezasudži. Wón je swojeho syna Jezusa Chrystusa do swěta posłał, zo by nas wusprawnił. A to je započatk wulkeho přecelstwa, abo we wobrazu prajene: Bóh swoju ruku wupřestrěje a čaka na to, zo ju přiwzamy. Hdyž to činimy, potom smy wjac hač přecela za žiwjenje namakali. Smy teho namakali, kiž nas lubuje a nas do wšeje wěčnosće pola sebje měć chce. Njeje to wulkotny poskitk? **S. Albert**

Farar Pawoł Albert ze žonu a bratrom Foto: priwatne

Za fararjom n. w. Pawołom Albertom

Pawoł Albert je so 31. januara 1911 w Cyžecach, małej wjesce blisko Budyšina, jako syn serbskeju staršuju narodził. Jeho nan, kiž bě z burrom, běše tež cyrkwinski předstejićer w Budyskej Michałskej wosadze. Wo dobrym křesćanskim duchu Albertec swójby swědči tež, zo wotměwachu so pola nich porjadnje bibliske hodžiny. Tak dožiwi Pawoł Albert w swójbje křesćansku wěru. Tu pak so tež zakład položi za jeho lubosć k serbstwu. Tak je za młodeho pachola samozrozumliwe, zo přistupi jako gymnaziasť serbskemu towarstwu „Societas Slavica Budissinensis“. W tutym času spěwaše tež w chórze inkwilinow. Po maturiće rozsudži so za studij bohosłowstwa. Pawoł Albert chcyše serbski předar Božeho słowa być. Tak wopytowaše tež Serbski homiletiski seminar pola tehdomnišeho wyšeho fararja Zarjenka w Chwaćicach. Po studiju přińdže w léce 1938 do Malešec, hdžež skutkowaše 25 lět. 1963 přińdže do Budyskeje Michałskej wosady, z kotre-

jež pochadžeše. Tu je wosadnu cyrkej wobšěrnje wobnowić dał. Pod tehdomnišimi wuměnjenjemi to njebělochki nadawk. Tehodla tute wobnowjenje tež jednaćel lět traješe. Ale tež w tutym času njeje na ewangelskich Serbow za był. Dopominamy so na naše cyrkwinske dny, kotrež brat Albert husto ze swojim spěwanjom porjeńši.

W léce 1979 poda so na wuměnk a 1980 přesydlu so z mandzelskej do Weinheima w zapadnej Němskej. Husto přijědže do Łužicy na wopyt, kaž 1990, hdyž so na cyrkwinskim dnju wobdžěli. Pawoł Albert bu wot Knjeza nad žiwjenjom njedželu, 18. januara, we Weinheimje z tuteje časnosće wotwołany. Na chowanju we Weinheimje wobdžělichu so tež někotři z Michałskej wosady. Poslednje božemje so jemu tež w serbskej řeči praji.

Chcemy so Bohu dzakować za wšitko, štož je nam přez bratra Alberta dobreho dał. Chcemy pak tež Boha prosyć, zo našeho bratra do swojeho wěčneho kralestwa přiwza. **A.**

Serbski džěćacy tydzeń

Tež lětsa přewjedže Serbske ewangelske towarstwo nabožny tydzeń za serbske džěći. Wón budže wot

póndzele, 26. julija, hač do njedzele, 1. awgusta,

na farje ewangelsko-awgsburgskeje cyrkwe „Wang“ w pólskim Karpaczu. Płaćizna wučini na wosobu 90 hr, potuńšenje je móžne. Prosy so wo přizjewjenje pola fararja J. Malinka, tel. 03591/600711.

Korla Božidar Křižan (1886-1924)

W měrcu před 75 lětami pochowachu w Rakecach swojeho wosadneho fararja Korlu Božidara Křižana. Młody, hakle 37lětny farar běše nje-japcy na zahorjenje plucow schorił a zemřě 27.3.1924. Zawostaji wudowu Marju rodź. Wirtec, kotraž běše so w Stróži blisko Rakec narodžiła, a dźowce – třiapolětnu Marku a połdralětnu Martu.

Korla Křižan běše so 15.8.1886 w Hodźiju jako šeste dźěćo kublerja Pětra Wilhelma Křižana a jeho mandželskeje Hany Wilhelminy rodź. Valteneć narodžił.

Po wopyće wjesneje šule w Hodźiju zložil na Budyškim gymnaziju jara wuspěšnje maturu a poda so potom na studij do Lipska. Po krótkim studiju klasiskeje filologije zapisa so za studij bohosłowstwa, kotraž tež w Lipsku zakonči. W léće 1911 nastupi městno farskeho wikara w Hućinje, hdžež so

dwě léće pozdžišo z fararjom sta. Do Rakec na tamniše farske městno powołachu jeho w léće 1917. Poměr mjez Rakečanskej wosadu a fararjom Křižanom běše dobry. Tuž běchu za tutu wosadu měrcowske dny před 75 lětami zrudne dny. Wšak skónči so nadobo doba wosadneho žiwjenja, na kotruž pozdžišo tola rady spominachu. W nalěću lěta 1924 hišće nihtó njewědžeše, zo bližachu so za wosadu njeměrne a zdžela njezbožowne lěta. Tehdom přewažna serbska wosada Rakecy zhubi z dobom fararja, kotryž běše přeco z cylej dušu Serb.

Zawěšće njeje Serbam Korla Křižan tak znaty kaž jeho wuj Jan Křižan-Hodžij-ski a jeho bratr Jan Křižan-Klukšanski. Štóž wšak hišće stare čisła našeho časopisa wobsedzi, nadeńdže w nich husto předowanja Korle Křižana. **G.H.**

Naša luba mać

je nas před krótkim wopuściła. Je měła dźělapołne žiwjenje, smědžeše radosć nazhonić a dyrbyeše horjo přečerpjeć. Při wšem je nas pjeć dźěći čas žiwjenja wobdawala z lubosću.

Hdyž bě wosomdžesaćiny překročila, počachu mocy woteběrać. Bě jej ćežko, zo njemůžeše hižo dźelać, kaž bě to dotal zwučena. Štóž zdokona, podžěła hišće w zahrodce. Měješe swoje wjeselo z kčějacych kwětkow a z derje radženeje zeleniny.

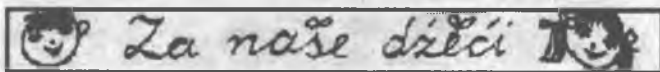
Přińdže čas, zo tež tole njemůžeše wjace zdokoneć. Njemůžeše hižo stwu wopuścić. Skónčnje bě cyle na ložo sputana. Šěsć měsacow dyrbyeše ležeć, doniž ju Bóh tón Knjez njewumóži. Naša luba mać je swoje bolosće a čelne woslabjenje hač do kónca z wulkej sčerpliwosću njesta. A hdyž bě na swojim choroložu tola raz njespokojna a njesčerpna, da so spěšnje pokojeć z lubym słowom, pomajknjenjom abo tlóčenjom. Wšědny dzeń je mało składosće za tajke gesty lubosće. Smědžachmy je nachwatać w poslednich měsacach maćerneho žiwjenja. Wona bě dżakowna za kóždú lubosć a wjeseleše so z nami

na maličkosćach wšědneho dnja. My dźěći smy jara dżakowne za tutón čas a za to, zo smy směli našu mać tak dołho hladać, wobstarać a měć. Wobhladujemy to jako Božu hnadu, zo smy měli składosć, jej wrócić kusk jeje maćernej lubosće, kotruž smy čas žiwjenja wot njeje dostali.

Pisam tole, dokelž njeje bohužel hižo samozrozumliwe, zo so stara mać abo stary nan w swójbach wothladuje. Chcu kóždemu, kiž ma móžnosć, so wo přiwuznych starać, wutrobnje přirěčeć, posledni kónć zemskeho puča z nimi hić. Štóž to z prawej lubosću čini a njewobhladuje to jako ćežu, změje tež mocy a wutrajnosć k temu. Njebudže to jenož žohnowanje za starca, ale tež za staraceho. Ja njebych chcyła parować poslednje měsacy ze swojeje maćerju. Bě to něšto wulke, štož smědžach dožiwić, něšto, na což budu čas žiwjenja z dżakownosću spominać.

Superintendenta Wirtha sym słyšala raz praji: „Kóžda dobrota, wopokazana Twojeje bědnej maćeri, budže swětło za Twoju dušu.“ Tute słowa móžu jenož wobkrućić.

Dżakowna dżowka

Lube dźěći!

Džensa chcu wam pokazać, zo basnjenje scyła njeje ćežke. Sym za was basničku přihotowała. Tola mi su so tam někotre słowa zhubili. Namakaće je wšitke?

We wjesce steji rjany dom, w zahrodže rosće wulki ...

Na štomje wisaja jabłuka, Mato je šćipa do ...

Hólc přinjese plody maćeri, ta jeho za to ...

Tež slódky lizak jemu dari, z jablukow kompot skok ...

Ow, kak dobry je warjeny sad, šćipać dže Mato zas'...

Po tutym małym zwučowanju spytaće tola raz sami basnić. Najlěpje je, hdyž sej

najprjedy dwě słowje pytaće, kiž so rymujetej. Z tym maće hižo „kosćowc“ basnje. A potom je lochko, sej „mjaso“ k temu wumyslić. Tu maće přiříklad za „kosćowc“, spytaće z njeho baseń sćinić: dżak-mak; mlěć-skrěć; pjerc-rjec; slódzi-rodži

Hdyž sće tež to zdokonejali, njeje zawěšće ćežko, sej dalše basnički wumyslić. Póscelće je mi prawje bórže. Najlěpše so w Pomhaj Bóh wozjewja.

Moja adresa:

Jadwiga Malinkec

Goethowa 40

02625 Budyšin

Čakam na wašu poštu!

Wuradźowanje předsydstwa Serbskeho ewangelskeho towarstwa

Póndželu, dnja 25. januara 1999, zeńdže so na Michałskej farje nowe předsydstwo Serbskeho ewangelskeho towarstwa.

Dotalny předsyda towarstwa Měrcin Wirth dósta do wěru wšěch přitomnych, znowa jako předsyda skutkować. Swěru a swědomiće je swoje zastojnstwo na dobro ewangelskich Serbow wukonjał.

Hłowny dypk našeho zeńdženja bě lětuši cyrkwinski dzeń dnja 26. a 27. junija. Předwidžane je, zo wotměje so přeni dzeń w Sprjowjach

a druhu dzeń we Wochozach. Přemyslowachmy wo programje, kotryž ma so w přichodnych tydženjach wujasnić. Farar Jan Malink skedźbni na nabožny tydzeń za dźěći w Karpaczu, kotryž budže lětsa wot 26. julija do 1. awgusta. Dalši wažny dypk wuradźowanja běše naš časopis Pomhaj Bóh. Dokelž matej so redakcija a financowanje časopisa na nowe wašnje rjadować, wudžěła Měrcin Wirth koncepciju za wudaće, kotruž bě čłonom předsydstwa do toho hižo připósłał. Tuta je zakład za jednanja ↪

ze Založbu za serbski lud wo financielnu podpěru. W zwisku z tym chce Serbske ewangelske towarstwo próstwu wo rumnosć za džěło na časopisu „Pomhaj Bóh“ w Serbskim domje stajić. Na kóncu dojednachmy so na přichodne zeńdženje předstystwa 13. apryla 1999.

Měrana Cušcyna

Wupisanje

wubědžowanja wo nowe serbske dźiwadłowe hry

Kspěchowanju serbskeje dramatiky wuhotuje Založba za serbski lud wubědžowanje wo nowe serbske dźiwadłowe hry. Zapodać móža so činohry, klankohry a libreta za dorosćeny kaž tež za młódstny abo džěcacy publikum w hornjo- abo delnjoserbsčinje. Tematiskeho wobmezowanja njeje. Teksty, kotrež su so dotal hižo wozjewili abo kotrež su w nadawku nastali a so zaplaćili, njesmědža so zapodać. Najlěpše dźiwadłowe hry so mytuja:

1. **myto: 20 000,- hr**
2. **myto: 15 000,- hr**
3. **myto: 12 000,- hr**

Wubědžowanje přewjedže so w dwěmaj etapomaj.

1. etapa: Zajimcy zapodadža hač do 16. apryla 1999 ekspozej k hrě a dwě hotowej scenje. Njewotwisna komisija wuběra najlěpše namjety.

2. etapa: Na zakładze wubraných namjetow so spisa hruba a doskónčna wersija hry, štož so z awtorami zrěčensce dojedna. Spisanje so přewodźuje z fachowej porady.

Po tym so dopisane hry hódnocja a mytuja.

Ekspozej a sceny pósćelce prošuhaj do 16. apryla 1999 (plaći póštowy kołk) na:

Založbu za serbski lud

Póstowe naměsto 2

02625 Budyšin

hesło: Nowa serbska dramatika

Žiwjenske dopomnjenki

Loni krótko do hód je wušla kniha, kiž njemóžeš sej nihdže w kniharnjach kupić. Knjěz Kurt Latka z Přiwćic je napisał a w 50 eksemplarach wjazac dał swoje „Lebenserinnerungen aus sieben Jahrzehnten“. Wěnowat je je swojim džěcom a wnučkam. Ale nic jenož za nich je kniha powučna.

Serbski bur Kurt Latka wě na 76 stronach zajimawje powědać ze swogeho žiwjenja. Dopomnjenki zahaji z wopisanjom Přiwćic. Do tu teje tehdy ryzy serbskeje wjeski je so 1924 narodził a w njej, mjeztym přeněmčenej, džensa hišće na ródny statok bydli. Z džěcacych dožiwjenjow, předstajenjom swojby a susodow nastanje

wobraz wjesneho žiwjenja mjez swětowymaj wójnomaj. Wosebity kapitl je wěnowany kantorej Arnoštej Holanej, sławnemu serbskemu učerjej w Budyšinku, ke kotremuž je Kurt Latka něšto lět do šule chodził. Njerjane su dopomnjenki na wójnski čas a na lěta zajeća w Sibirskej, zwotkež je so 1948 domoj wrócić směl. Bórže swječeše kwas ze serbske njewjestu a ze serbskim brašku. Po někotrych lětach samostatneho ratarjenja scěhowaše čas prodrušća. Jako brigaděr měješe mjez pólnymi džělačerjami husto ruskich wojakow, ke kotrymž měješe džak swogej serbsčinje a we wójnskej jatbje nawuknjenej rusčinje dobry poměr. Žiwjen-

ske dopomnjenki so skónča z wotrězkom, kiž leži Kurtej Latce wosebje na wutrobje. Rozprawja wo swojim cyrkwinskim džěle jako člon cyrkwinskeho předstejičerstwa w Budyšinku a jako serbski zastupjer w sakskej synodze, kotrež 22 lět přislušeše a kotrež starobny prezident běše wot l. 1984. Rěčnje přehladała je teksty knj. Kata Malinkowa z Budyšina. Krótko do swogej njeapkeje smjerće loni w septembru měješe džěło zdokonjane.

Kniha so nječita jenož wot swojbných a znatých. Eksemplar ma tohorunja něhdyši zwjazkowy kancler Helmut Kohl, kiž je so za njón z přecelnym listom podžakował. **T.M.**

Hdyž wowka powědaše

Moja wowka bě hižo z młódych lět wudowa. Bohužel njejsym žaneho z mojeju džědow zeznał. Hdyž bě jeje mandželski dwajatrjećilětny zemřel, dyrbeje statok sama zastarać ze swojimi štyrjomi džěcimi, z kotrychž bě najstarši syn džesać lět. Wot wjele džěla bě jeje postawa cyle skřiwjena, ruce běštej přetrjebanej a hrubej. Při wšěm pak móžeštej změrujo majkać. Dokelž wobstaraše domjacnosć a drobny skót, bě přeco doma. Tohodla bě wona, wosebje w předšulskej starobje, moja najwažniša kubłarka.

Kjeje wosebitosćam slušestej dowěra do Boha a dobroćiwosć. Hdyž mi ze swogej wotdžělanej ruku hłowu pomajkny, minychu so wšitke moje strachi a starosće. Pod jeje ruku wolóžachu so boslosće a zabywachu so małe rany. Hdyž so wječor nad moje ložo schili a so pomodli, čujach so wobarnowany a škitany.

Wona bě to tež, kotraž mje džělać nawučil. Dokelž nadawki za mnje stajnje do próstwy zadržali kaž: „Jan-

ko, hdyž potom jěsć přińdžeš, přinjesć tola lónco ščěpkow sobu“, a dokelž tež z chwalbu njelutowaše, spjelnjach jej rady tajke přeča.

Najrjeńši dar za mnje bě, hdyž mi powědaše stawizničku. Nazymske a zymske popođnja so najlěpje za powědku hodžachu. Chcu spytać wopisać tajku powědarSKU hodžinku.

Na pózdni popođnju nawróćich so wujachleny a přemjerzneny ze smykanja domoj. Najprjedy džěch do kólnje, wzach walč a wotpołožich jón w kuchni při kachlach. Potom čapnych so na wulku wodowu pónoj, kiž sahaše z kachlow. Tute městno njebě drje jara přijomne, ale za to rjenje ćopje. Wowka zastupi, wuhlada mje a walč, posměwknym so a wědžeše, na čo čakam. Ale wona bjerješe sej chwile. Paraše so z horncami a zesuwa je na prawe městno w róli. Potom skónčnje sydny so na hečku a tykny přenje lónco walčka do něsće. Nětko hakle mjach skladnosć, sej z wušiknym prašenjom wulišćić stawizničku, powědku abo tež

jenož dopomnjenku z dothoho žiwjenja.

Hdyž so wuda, zo bě tuta hodžinka runje na proze mjez dnjom a wječorom, běše přeco wosebje rjenje. Z woteběracym swětłom dnja so wowcyne mjezwočo do čmy pozhubi, a fantazija móžeše swoje křidła wupřestrěwać kaž mjetelčka. Hdyž wowka potom hdys a hdys kachlowe durčka wotewri, zo by přikladla, wobsweťli woheń jeje stare zmoršćene mjezwočo a jeje powědanje dósta nimale mystisku kulisu.

Z časa wowcyných powědkow je nimale šěsć lětdžesatkow zašlo. Runja wowce spytamoj z mandželskej powědać wnučkam stawizny – ale druhdy je to wojowanje přeciwo telewizorej.

Jan Kašpor

Genf: Ličba sobustawow lutherskich cyrkwjow w swěće je 1998 wo 300 000 na 61,5 mio. stupala. Najwjace přirosta ma Afrika. W Europje je ličba snadnje spadnyla na 37,1 mio. Lochki spad je tež w Němskej wobkedžbować.

Što z Chwačanskim pomnikom?

Hišće loni steješe před něhdyšej Chwačanskej šulu serbski pomnik, wěnowany najwuznamnišimaj mužomaj, kiž staj so we wsy narodźiłoj. Na jednej tafli spominaše so na „serbskeho Archimedeša“ Handrija Zahrodnika (1654-1727), sławneho mechanikarja při kralowskim dworje Awgusta Sylneho w Drježdžanach. Tamna bě wěnowana za službnemu stawiznarnej a spisowačej Oće Wičazej (1874-1952).

Pomnik so wotstroni, hdyž so šula předa do priwatnych rukow a nowy wobsedźer wo njón njerodžeše. Wopomnjenskej tafli stej wuchowane a do wjesneje bróžnje składowane. Jeju dalši wosud njeje hišće jasny. Wjetšina wobydlerjow je za znowopostajenje pomnika. Dojednać pak so hišće njemóžachu na přihódne městno. Namjet, stajić pomnik na kěrchow, so wotpokaza. Tež z městnom na nawsy při wjesnym haće njejsu wšitcy wobydlerjo přezjedni.

Chwačanska wosada wosweći lětsa swoje 100lětno wobstaće. Znowopostajenje pomnika by był hódny přinošk k jubilej. **T.M.**

Pomhaj Bóh, časopis ewangeliskich Serbow; wudawačel a zamołwity: Serbski wosadny zwjazk, adresa redakcije/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamołwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); čisć: Lausitzer Druck- und Verlags-haus GmbH/Serbska čisćernja, Hornčerska/Töpferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotowjenje a rozšěrjenje časopisa Pomhaj Bóh podpěruje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukelnska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wuchadza jónkróć za měsac. Lětny abonement plaći 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

Powěsće

Budyšin: 29. januara wuzwoli Zwjazkowe předsydstwo Domowiny serbskich člonow do rady Založby za serbski lud. Wšitke štyri Hornjoserbam přistejace městna wobsadźichu so z wosobami katolskeho wěrywuznača. Nadźijamy so, zo budu wona tež dźiwać na zajimy ewangeliskich a bjezkonfesionalnych Serbow. Předsyda Serbskeho ewangeliskeho towarstwa Měrčin Wirth z Budyšina bu wuzwolony na zastupowaceho člona.

Budyšin: Njedźelne nabožne wusylnje serbskeho rozhłosa měješe 31. januara přeni króć ekumeniski raz. Nutrnost wuhotowaštaj zhromadnje sup. Albert a farar n. w. msgr. Salowski. Ekumeniske wusylnje budu wotnětkaj stajnje na pjatej nedźeli tych měsacow, kiž maja pjec nedźelow. Hewak wostanje při zwučenej wotměnje mjez katolskimi a ewangeliskimi wusylnjami.

Njeswaćidło: Něhdze 15 lět staj mandželskej Claudia a Mathias Wičaz na mnohostronske wašnje w našej wosadze skutkowało. Wobšěrna a při tym nic stajnje lochka bě jeju služba na šerokim polu wosadneho žiwjenja. Hudźbnje wobdarjena mandželska je skutkowała jako připóznata kantorka na Božich službach, nawjedowarka cyrkwinskeho chóra, katechetka při bibliskim rozwučowanju dźěćiny a kubljanju Młodeje wosady. Tež zbrašenym Bóšičanskeho wustawa je so naležnje wěnowała. Mandželski pak je jako předar, kěbět, lektor a dujer a při dalšich službach spuščomny a njesebičny pomocnik wosady był. W krutej wěryje staj přikładnje swoje dary a kmanosće wěnowało šerjenju Božej česće. Tudy staj so tež zeznało, namaka-

łoja swójbu založiloj. Wotpowědnje wutrobne běchu tuž mnohe słowa dźaka a připóznacza kaž tež přepodače z lubosće zhotowjenych darow wotchadźacymaj. Tež bohaće wopytana rozžohnowanska Boža služba dnja 31.1.99 swědčeše wo wuskej zwjazanosći z wosadu. Bóh přewodź cytu swójbu na dalšim puću žiwjenja. **A. Grofa**

Přeprašujemy

06.03. – sobota

15.45 hodź. wosadne popołdnje w Drježdžanach (sup. Albert)

07.03. – 3. nedźela w póstnym času

10.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje na Michalskej farje (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnost w rozhłosu (farar Malink)

13.30 hodź. kemše w Budestecach (sup. Albert)

14.03. – 4. nedźela w póstnym času

14.00 hodź. wosadne popołdnje w Slepom (sup. Albert)

16.03. – wutora

15.30 hodź. wosadne popołdnje w Nowym Měsće (sup. Albert)

21.03. – 5. nedźela w póstnym času

8.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)

11.45 hodź. nutrnost w rozhłosu (sup. Albert)

28.03. – 6. nedźela w póstnym času

8.30 hodź. kemše w Bukecach (sup. Albert)

14.30 hodź. wosadne popołdnje we Wulkich Ždžarach (sup. Albert)

02.04. – Čichi pjatk

9.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Rakecach (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnost w rozhłosu (farar Malink)

14.30 hodź. Bože wotkazanje w Budyšinje w Michalskej (sup. Albert)

04.04. – 1. dzeń jutrow

13.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

05.04. – 2. dzeń jutrow

10.00 hodź. kemše w Budyšinje w Michalskej (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnost w rozhłosu (sup. Albert)